

Escola Laica

La xerrada de la Carme Tolosana ens va posar al davant , la realitat d'uns privilegis, influència i poder de l' Església que no haurien d'existir, suposant que un estat modern es defineix entre altres coses per la separació de l'Estat" i l'Església. Cosa que avui en dia estan vigents segons els acords explicitats al Concordat amb la "Santa Sede".

Tal com ens recorda, la societat esta cada vegada més secularitzada, encara que cada cop ens ho sembla menys en aquesta societat tant mediàtica i sorollosa en la que vivim. També perquè la reacció de les classes conservadores de l'Estat es va mobilitzar en defensa d'uns privilegis adquirits, en part recolzats pel poder i influència de l' Església Catòlica.

No obstant tenim la llei que permet el divorci, el matrimoni homosexual... i la recent aprovada llei de la eutanàsia, no és baladí, aquesta última només la tenim cinc països arreu del món.

Tot això seria un breu repàs , però el tema que ens ocupa és que no només no tenim una escola laica sinó que a més a més , hi ha una sensació de que hi ha un retrocés en aquest sentit.

Les reivindicacions d'acabat els franquisme i dels anys 80 arreu de l'Estat i actuals a favor d'una escola pública laica i gratuïta, cada cop es troben amb més obstacles per part de les administracions. Malauradament avui tenim una escola més segregada.

La notícia als medis de comunicació sobre la incorporació a l'escola pública de l'ensenyament de l'Islam, per part del Departament d'educació al mes de setembre, ens aixeca totes les alarmes al grup d'Educació de Rella, és per aquesta raó, la proposta de la la xerrada.

Escoltant-la , em ve a la memoria el temps actiu com a mestra i em fa recordar com abordàvem el tema com a claustre, i malgrat no tenir tanta claredat de conceptes, definicions i coneixements, pensàvem que s'havia d'evitar l'ensenyament de la religió a l'escola, no era l'espai; separar nens i nenes en funció de les creences familiars no ens semblava adequat, el "fet religiós" és personal. En tot cas el seu tractament educatiu, si ho demanem els pares, s'ha de situar fora de l'àmbit escolar.

És més actualment, la situació de l'educació publica a Catalunya i possiblement a la resta de l'Estat, rau en aquest poder, influència i privilegis que l'Estat continua atorgant a l'Església.

Avui en dia tenim una educació publica, que ha de incloure tots els infants, adolescents i joves que viuen a casa nostra que cada dia esta més infradotada i una concertada i privada religiosa i, cas apart, les escoles del Opus, que a sobre de segregar per sexe ,totes elles reben dotacions econòmiques amb fons públics.

No hi tenim res en contra, que les famílies que volen una educació religiosa, la puguin tenir faltaria més, però que la paguin.

Després de la xerrada es desperten més dubtes, està clar que no fa falta una assignatura de religió a l'escola. Altra cosa seria com plantejar un espai que sigui educatiu sobre participació i democràcia, drets humans i valors universals...

Potser són els anomenats eixos transversals, que em venen al cap!

Perquè una escola laica és necessària i urgent?

La societat actual amb tota la diversitat de creences, ja siguin filosòfiques, o religioses i amb una immigració creixent i una crisi social, política i econòmica necessitarà d'unes polítiques compensadores de les desigualtats que cada cop seran més grans.

Com a conseqüència necessita d'una escola laica, pública, inclusiva, no dogmàtica, coeducadora... un espai comú on càpiga tota la ciutadania, un espai de cohesió social per als nens i nenes i les seves famílies perquè són espais també de convivència molt importants i necessaris i més en aquest temps on la polarització és abismal, l'escola ha d'evitar tota mena de separacions, de sexe, d'origen, de classe, de llengua, de religions...no poden separar nostres infants sota aquests conceptes, al contrari una de les raons de ser d'aquest espai comú que és l'escola com institució, entre d'altres aprenentatges és de conviure, aprendre a respectar creences, opinions, a ser persones empàtiques, a ajudar-se quan fa falta, en definitiva a educar per ser ciutadanes i ciutadans d'un món que caldria ser molt més igualitari, just i solidari.

Marga Vila